

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraeneticæ Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

§. 4. Quare ejusmodi revelationes mulieribus potius præstentur, quàm viris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

enim Dæmon id ipsum ullo, nostri amore, sed solum
quâdam affectatione imitationis DEI facere putandus
est, prout in rebus omnibus Simiam Divinitatis agere
affectat.

§. IV.

*Quare ejusmodi Revelationes mulieribus potius
præstentur, quàm Viris?*

24. **N**Ego in primis certò constare pluram
DEUS mulieribus, quàm viris revelet,
præsertim cum revelationes non sint unius
generis, prout habemus ex D. Thoma 2.2.q.174.a.2.&
3.ubi docet excellentissimum modum prophetiæ, ac re-
velationum. quique à solo DEO (q.172.a.5.ad 2.) non
verò à Dæmone præstari possit, esse eum per quem ali-
qua supernaturalis veritas conspicitur secundum intel-
lectualem veritatem, non per similitudinem corpora-
lium rerum, secundum imaginariam visionem, adeòq;
non per phantasiam; atqui ea, quæ nullo modo sub-
sunt phantasiæ, non sunt enarrabilia, aut certè non
possunt propriis verbis explicari, sed solum per quas-
dam planè ineptas, improportionatas, & insufficientes
similitudines: prout videre est in revelationibus B. An-
gelæ de Fulginio l.1.ubi frustra laborat, quin, & ejus
Confessarius, in explicando debite quidnam viderit,
quando quadam vice, certo quodam modo DEUM se
vidisse narrat. Patet hoc in Apocalypsi S. Joannis, ubi
plurima sunt ideò obscurissima, quia per similitudines
imaginarias, seu tales, quales phantasia nostra potest
capere explicantur, & indicantur profunda mysteria,
non

non imaginabilia, sed solum intelligibilia. Ita in vita Ven. Virginis Marinae l. 3. c. 1. 8. 1. valde est admirabilis visio, ubi post alia, dicit Ven. Virgo, *quale sit hoc secretum admirabile, nec suppetunt verba, neque reperitur ullus creatus intellectus, qui possit sufficienter declarare. Deus det cui voluerit, ut id experiatur, & agnoscat ita esse.* Cum autem sæpius ibi Ven. Virgo utatur similitudine maris, & littoris, subdit: *Voco autem littus, egressum ex hac immensitate; non quod ibi viderim mare, vel littus, aut aliam speciem corpoream.* Deindè §. 4. iussit DEUS conscribere quomodò anima in Divinam caliginem absorpta se habeat, & quod tunc loquatur, *ea phrasi, ac sensu quo illic agitur.* Ex quibus apparet, quod illa non sint nobis satis exprimibilia. Et propterea tales ita ad solum intellectum pertinentes revelationes, sunt aliis hominibus, præter eos, quibus fiunt, ferè inutiles, eo quod non possint enarrari, ita ut etiam si in libros referantur, vix ab ullo intelligantur. Sunt tamen eatenus utiles, quatenus videndo tanta, & tam imperceptibilia dona à DEO Sanctis præstari, excitemur ad sincerum ejus Majestati præstandum obsequium. Insuper Sanctus ille, qui revelationibus illis intellectum habet tam illuminatum, redditur valdè aptus ad præclarissima tradenda documenta, quibus in Sanctitate, & omni spiritali necessitate diriguntur. Cum ergo viri Sancti præ sanctis mulieribus excelluerint in gubernanda Ecclesia, atque in omnigena dirigendi spiritus doctrina, facilè credi potest, eos, quàm plurimas merè intellectuales habuisse revelationes, quas tamen ideo literis non tradiderint, quia nec satis exprimere potuerunt, nec sperarunt se satis ab aliis intellectum iri.

25. Sed quod ad revelationes phantasię operâ peractas attinet, videntur sanctis mulieribus frequentiores

accidisse, cum longè plures sint conscriptæ. Quod quidem mirum non est, cum Philosophi norint, fœminas in imaginatrice vî præcellere: Sciunt autem Theologi, quod gratia divina naturæ se accommodet, itaut in Angelis operetur ad quandam correspondentiam, & quasi proportionem naturæ Angelicæ; in hominibus verò accommodet se naturæ humanæ. Deindè in viris sit modo quodam virili, in fœminis fœmineo; sicut in Amos Propheta pastoritium quid apparet, quandò è contrario Daniëlis Prophetia, undique aulam, & quiddam regale spirat. Hinc fœminis non datur spiritus Apostolicus ad percurrendas gentium provincias, nec ad concionandum, aut Hierarchiam Ecclesiæ gubernandam; ut proindè mirum non sit, quod vicissim detur eis, præ viris, abundantia spiritus præcum, & orationis, ac tenerrimæ devotionis.

26. Jam ergo clara est ratio cur erga Sanctas mulieres tanta divina Majestas dignetur uti blanditiis, quia videlicèt, cum juxta suam sanctissimam voluntatem, quod in Canticis Canticorum pronuntiare dignatus est, statuerit omninò Ecclesiæ manifestare infinitatem sui tenerrimi amoris, & attributi divinarum blanditiarum, ubi quæso aptius blanditias illas exercet, quàm erga sexum planè ad blanditias natum? aut erga quem aptius assumet personam Sponsi, quàm erga Sanctas Virgines. Ipsamet hoc agnoscit Ecclesia, dum Sanctimoniales specialitèr ornat titulo Sponsarum Christi.

27. Et verò in hac vita satisfaciendum est etiam phantasiæ, cui nunquam persuadebitur blanditias inter duos grandes viros, aptè adhiberi; itaut alter alterum compellet: *columba mea: aurora mea: ecce tu pulchra es: cum ergo sciamus Christum Dominum esse virum, Deum verò ipsum semper etiam sub sexu virili; imò sub*
figu-

figura viri grandævi concipiamus; planè phantasię nostræ non satisfieret, si inter eum, & virum quempiam Sanctum, tenerrimas illas Canticorum blanditias mutuò in quapiam visione intercessisse audiremus. Si quidem hos, verba potiùs gravitatis plena, & autoritatē spirantia decere arbitramur. Non diffitemur tamen, posse à viro quocumque etiam gravissimo blanditias, & verba teneritudinem redolentia non ineptè adhiberi erga suam sponsam, aut etiam erga tenerum quempiam suum filiolum, vel quemvis alium puellum.

28. Et propterea ut nobis se divina Majestas etiã in hoc accommodet, si quando ejusmodi blanditiis vult Sanctos viros dignari, tunc eis se Christus Dominus in specie infantis, aut pueruli exhibet, ut detur reciproca teneritudini locus. Quin, & illud animadvertum est, quod ipsa SS. Virgo Deipara potiùs fuerit solita cum iis conversari, eò quòd sic in persona, vel matris, vel sponsę potuerit cum eis agere bládissimè. Hinc quoque ortum est, ut Christus Dominus nunquam legatur sibi annulo desponsasse in sponsum, vel sponsam ullum Sanctum virum; sed bene permultas Virgines; quando è contra SS. Virgo Mater Dei nullam sibi desponsavit Sanctam, sed Sanctos, ut S. Edmundum. Quod si quando Deus, velit sibi virum desponsare, assumit personam fœmineam Misericordiæ; vel Sapientię, &c. prout factum est erga S. Joannem Eleemosinarium, B. Laurentium Justinianum, Henricum Amandum Susonem, &c.

29. His sic stabilitis, nihilominùs ipsamet divina Majestas adhuc aliam causam assignare dignata est, dũ S. Theresiæ, cur sibi misericulę fœminæ, & non potiùs Primariis Academiarum Doctoribus, tam familiaritèr colloqueretur, interroganti, respondit: *Doctoribus illis*

non vacare, propter tot quos perlegendos assumunt libros.
 Ex quo divino responso profectò apparet, ipsosmet vi-
 ros sibi obstare, utpotè aliis nimis intentos; quando
 interea sexus foemineus præcipuâ curâ soli DEO attē-
 dit. Accedit, quod ex divinis habeamus litteris, cum
 simplicibus esse Dei fermocinationem. Mirum ergò nō
 est, quod non solum mulieribus præ viris, sed etiam
 idiotis præ eruditis talia mysteria innotescant: adeò
 etiam voluerit DEUS, quandoque per foeminas inno-
 tescere quædam, quæ universam Ecclesiam concerne-
 bant, quale fuit, & illud, quod per S. Luciam Virginem
 Martyrem Syracusanam revelaverit finem imminere
 immanissimæ illiusâ Diocletiano excitatę persecutio-
 nis. Sic Sanctus Franciscus Xaverius ex studiis, quibus
 in Parisiensi Academia vacabat, fuisset avocatus, &
 consequenter Indiæ hoc Apostolo caruissent, nisi sorori
 ejus, quantus esset in vinea Domini operarius futu-
 rus, fuisset divinitus indicatum. Sic Societas Jesu, per
 S. Ignatium tanto fructu in Ecclesia DEI erigenda, fuit
 prius ab aliquot Sanctis mulieribus prævisa, & ab eis
 prænuntiata.

§. V.

*Quomodo fiant Coelestes hæ re-
 velationes.*

30. **T**Riplex est à S. Thoma 22. q. 173. a. 4. modus
 descriptus. Primus quando ipsis sensibus
 exterioribus aliquid percipitur; prout Da-
 nieli apparuit manus scribens in pariete, & sæpius vo-
 ces variæ sunt audita. Secundus quando solâ imagina-
 tio-